

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 60.367/3
van 29 november 2016

over

amendementen op het ontwerp
van wet 'houdende diverse
bepalingen' (*Parl.St. Kamer*,
nr. 54-2072/004)

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 60.367/3
du 29 novembre 2016

sur

des amendements au projet de
loi portant 'des dispositions
diverses' (*Doc. parl.*,
Chambre, n° 54-2072/004)

Op 28 oktober 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over amendementen op het ontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen' (*Parl.St.* Kamer, nr. 54-2072/004).

De amendementen zijn door de derde kamer onderzocht op 22 november 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Koen MUYLLE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 november 2016.

*

Le 28 octobre 2016, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Président de la Chambre des représentants à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur des amendements au projet de loi portant 'des dispositions diverses' (*Doc. parl.*, Chambre, n° 54-2072/004).

Les amendements ont été examinés par la troisième chambre le 22 novembre 2016. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Koen MUYLLE, conseillers d'État, Johan PUT et Bruno PEETERS, assessesurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Koen MUYLLE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 29 novembre 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN DE AMENDEMENTEN

2. De om advies voorgelegde amendementen op het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’ strekken ertoe in dat ontwerp een nieuwe titel 11/1 (“Diamant Stelsel”) in te voegen (amendement nr. 9). Door de bepalingen van deze titel (de voorgestelde artikelen 94/1 tot 94/6 van het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’; amendementen nrs. 10 tot 15) wordt hoofdstuk 3 van titel 4 van de programmawet van 10 augustus 2015 (“Belastingstelsel dat van toepassing is op ondernemingen uit de diamantsector (‘Diamant Stelsel’)”) gewijzigd.

Die wijzigingen hebben als doel het zogenaamde Diamant Stelsel in overeenstemming te brengen met beslissing C(2016)4809 van de Europese Commissie van 29 juli 2016.² Luidens die beslissing is de Europese Commissie van oordeel dat de haar voorgelegde regeling geen staatssteun vormt in de zin van artikel 107, lid 1, van de Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Die beslissing betreft evenwel niet de regeling zoals vervat in de voormelde bepalingen van de programmawet van 10 augustus 2015, maar een door de Belgische overheid, in het kader van het overleg met de Europese Commissie, voorgestelde alternatieve belastingregeling voor de activiteiten van diamanthandelaren. De om advies voorgelegde amendementen strekken ertoe de bepalingen van de programmawet van 10 augustus 2015 in overeenstemming te brengen met de door de federale regering voorgestelde en de door de Europese Commissie goedgekeurde regeling (zie evenwel opmerking 3).

Hiertoe wordt bepaald dat het belastbare resultaat van de diamanthandel wordt berekend met inaanmerkingneming van de kostprijs van de verkochte diamant, die forfaitair wordt vastgesteld op basis van de omzet van de diamanthandel (amendement nr. 11). Het percentage dat wordt gehanteerd voor die forfaitaire vaststelling, wordt bepaald op 97,9 percent. Ofschoon voor de berekening van het netto belastbare inkomen de beroepskosten in beginsel kunnen worden afgetrokken, worden bepaalde beroepskosten hiervan uitgesloten. Tevens wordt voor de vaststelling van het belastbare resultaat van een vennootschap of van een Belgische inrichting de uitkering van een minimale bedrijfsleidersbezoldiging vereist. Ten slotte wordt in een minimumbedrag aan netto belastbare inkomen voorzien, dat wordt vastgesteld op 0,55 percent van de omzet uit de diamanthandel (amendement nr. 13). Voor het aanslagjaar 2017 wordt dat percentage eenmalig op 0,65 percent vastgesteld (amendement nr. 15). De voorgestelde regeling treedt in werking vanaf aanslagjaar 2017 (amendement nr. 14).

¹ Aangezien het om amendementen op een ontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Beslissing C(2016)4809 van de Europese Commissie van 29 juli 2016 over “Alternatieve inkomstenbelastingregeling voor de diamantgroothandel”, http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/258758/258758_1780645_145_3.pdf.

VORMVEREISTEN

3. Zoals vermeld heeft de Europese Commissie bij beslissing van 29 juli 2016 geoordeeld dat het Diamant Stelsel geen staatssteun uitmaakt in de zin van artikel 107, lid 1, van het VWEU, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarde inzake de selectiviteit van de maatregel.

Gevraagd of de in de amendementen vervatte regeling volledig overeenstemt met die waarover de Europese Commissie op 29 juli 2016 een gunstig oordeel uitbracht, legde de gemachtigde een nota voor die aan de Europese Commissie werd bezorgd, en waarin diverse verwijzingen voorkomen naar “the draft bill”.³ Hij verklaarde dienaangaande:

“In bijlage bezorgen wij U de finale nota die werd overgemaakt aan de heer Karl Soukup, hoofd van de staatssteun divisie van de dienst Mededinging van de Europese Commissie waarin de finale kenmerken van het stelsel worden bevestigd, en tevens de weerhouden percentages worden bevestigd.

U merkt dat de volgende kenmerken van het diamant stelsel zeer expliciet werden bevestigd:

- de hantering van een forfaitaire bruto marge van 2,1%;
- de toevoeging van een minimum vereiste inzake netto belastbaar inkomen;
- de toevoeging van een minimum vereiste inzake een uit te betalen bedrijfsleidersvergoeding;
- de niet aftrekbaarheid van de opgelijste kosten voor de verwerking van de diamant.

Het is op basis van deze finale bevestiging van de kenmerken van het stelsel dat de Beslissing van de EU Commissie werd genomen.”

Enkel voor zover de aan de Europese Commissie voorgestelde alternatieve belastingregeling voor de activiteiten van diamanthandelaren, die het voorwerp uitmaakt van de voormelde beslissing van 29 juli 2016, identiek is aan de regeling waarin de om advies voorgelegde amendementen voorzien, is voldaan aan de bij artikel 108, lid 3, van het VWEU voorgeschreven verplichting tot aanmelding. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft evenwel niet met zekerheid kunnen vaststellen of dit het geval is. Zo maakt noch de door de gemachtigde bezorgde nota, noch de beslissing van de Europese Commissie gewag van het gegeven dat het minimum netto belastbare inkomen dat wordt vastgesteld op 0,55 percent van de omzet, niet geldt “indien de boekhoudkundig vastgestelde nettowinst van het belastbaar tijdperk om redenen van diefstal, faillissement van een klant of faillissement van de betrokken geregistreerde diamanthandelaar minder bedraagt dan 0,55 pct. van de omzet uit de diamanthandel” (voorgesteld artikel 70, § 6, van de programmawet van 10 augustus 2015; amendement nr. 13). Bijgevolg moet een voorbehoud worden gemaakt met betrekking tot deze vormvereiste.

³ Case SA.42007 (2015/N) – Turnover Tax for the Belgian Diamond Sector, Belgian government’s final remarks following the meeting held on May 31, 2016 concerning the Q&A on the Addendum to the Notification of March 2016.

ALGEMENE OPMERKING

4. Zowel uit de beslissing van de Europese Commissie van 29 juli 2016 (nrs. 13 en 41) als uit de verantwoording bij amendement nr. 9 blijkt dat de federale regering zich ertoe heeft verbonden om het vastgestelde percentage inzake de brutomarge ten minste om de vijf jaar te evalueren.

Die verbintenis zou in de ontworpen regeling kunnen worden opgenomen, bijvoorbeeld door te voorzien in de verplichting voor de Koning om hieromtrent aan de Kamer van volksvertegenwoordigers verslag uit te brengen.⁴ Een dergelijke bepaling heeft mede als voordeel dat ze aan de Europese Commissie kan worden bezorgd om aan te tonen dat de door de federale regering aangegane verbintenis zal worden nageleefd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Amendement nr. 13

5. Het voorgestelde artikel 94/4, 3°, van het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’ strekt ertoe in artikel 70, § 4, eerste en tweede lid, van de programmawet van 10 augustus 2015 de verwijzingen naar “het overeenkomstig §§ 1 en 2 vastgestelde netto resultaat” te vervangen door een verwijzing naar “het overeenkomstig § 1 vastgestelde netto resultaat”.

Aangezien het nettoresultaat evenwel mee wordt bepaald door de regeling inzake de niet-aftrekbare beroepskosten (het voorgestelde artikel 70, § 2, van de programmawet van 10 augustus 2015, zoals te vervangen door het voorgestelde artikel 94/4, 2°, van het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’), moet in artikel 70, § 4, eerste en tweede lid, van de programmawet van 10 augustus 2015 de verwijzing naar “het overeenkomstig §§ 1 en 2 vastgestelde netto resultaat” worden behouden.

Bijgevolg moet in amendement nr. 13 het voorgestelde artikel 94/4, 3°, van het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’ worden weggelaten.

Amendement nr. 15

6.1. Amendement nr. 15 strekt ertoe artikel 94/6 in het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’ in te voegen, waarin wordt bepaald dat “[b]ij wijze van overgangsmaatregel (...) het in artikel 70, § 6, eerste lid, van [de programmawet van 10 augustus 2015] vastgestelde percentage van 0,55 pct eenmalig en uitsluitend voor aanslagjaar 2017 [wordt] vervangen door 0,65 pct.”

⁴ Voor een voorbeeld van een dergelijke regeling: zie artikel XI.283 van het Wetboek van Economisch Recht.

In de verantwoording bij amendement nr. 13 wordt hieromtrent vooropgesteld:

“Aangezien de bij de vaststelling van het percentage in aanmerking genomen evolutie van het globale omzetcijfer van de sector zich slechts over een gedeelte van het belastbare tijdperk voordoet, wordt bij wijze van overgangsbepaling specifiek en uitsluitend voor aanslagjaar 2017 voorzien in een licht hoger percentage.”

De gemachtigde voegde daar nog het volgende aan toe:

“De regering streeft er naar het vooropgestelde budgettaire rendement reeds te behalen met betrekking tot 2016.

Voor het lopende jaar dient dit rendement evenwel volledig te worden behaald op basis van de voorafbetalingen (waarbij voornamelijk de vierde voorafbetaling te verrichten ten laatste op 20 december van belang zal zijn).

Omdat echter nagenoeg nooit de volledige belasting wordt vooraf betaald voorziet het stelsel daarom in een eenmalig verhoogd percentage aan minimaal vereist netto inkomen.

Bij de vaststelling van het verhoogde percentage dient men evenwel rekening te houden met de volgende overwegingen:

- Enerzijds mag het percentage niet al te hoog worden opgetrokken omdat de basispercentages, en wat het netto inkomen betreft meer bepaald het basispercentage van 0,55%, werden vastgesteld op basis van benchmark studies;

- Anderzijds is het uiteindelijk weerhouden percentage aan forfaitaire bruto marge van 2,1%, op aandringen van de EU Commissie, hoger dan het initieel door de regering vooropgestelde forfait van 1,8% dat aan de basis lag van de vroegere budgettaire inschattingen, zodat zich op dat vlak een zekere budgettaire marge aandient.

De combinatie van beide elementen heeft ertoe geleid een realistisch percentage van 0,65% te voorzien. Dit percentage ligt een kleine 20% hoger dan het basispercentage van 0,55%. Gezien de eenmaligheid van deze aanpassing, werd het verhoogde percentage dan ook op deze basis als redelijk beoordeeld.”

Het (fiscale) gelijkheidsbeginsel staat er in beginsel niet aan in de weg dat de wetgever verschillende belastingstarieven vaststelt voor verschillende aanslagjaren. Om evenwel het door de stellers van het amendement nagestreefde doel te bereiken, moet erop worden toegezien dat de voorgestelde regeling tijdig wordt bekendgemaakt, zodat die voorafbetalingen nog kunnen gebeuren. Een dergelijke tijdige bekendmaking stelt de belastingplichtigen bovendien in staat hun voorafbetalingen aan te passen aan het gegeven dat het minimum netto belastbare inkomen voor het aanslagjaar 2017 wordt vastgesteld op 0,65 percent van de omzet, en om desgevallend een belastingvermeerdering te vermijden.

6.2. De ontworpen regeling wordt in het voorgestelde artikel 94/6 van het ontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen’ omschreven als een “overgangsmaatregel”.

Kenmerkend voor een overgangsregeling is dat erin de overgang wordt geregeld van de bestaande toestand naar een door nieuwe regelen in het leven geroepen andere toestand. Ofschoon de ontworpen regeling een tijdelijk karakter heeft, voldoet de voorgestelde bepaling niet aan deze omschrijving. Het is wel degelijk de nieuwe regeling die onverkort van toepassing is vanaf het aanslagjaar 2017. Enkel wordt voor dat aanslagjaar een hoger percentage gehanteerd

voor de berekening van het minimum netto belastbare inkomen dan voor de daarop volgende aanslagjaren.

Daarbij komt nog dat, met uitzondering van amendement nr. 15, alle andere om advies voorgelegde amendementen strekken tot de wijziging van bepalingen van hoofdstuk 3 van titel 4 van de programmawet van 10 augustus 2015. Deze werkwijze dreigt de leesbaarheid van de regeling en zodoende ook de rechtszekerheid in het gedrang te brengen.

Gelet op het voorgaande verdient het aanbeveling om amendement nr. 15 om te vormen tot een bepaling die in de programmawet van 10 augustus 2015 wordt ingevoegd en die niet langer als een overgangsmaatregel wordt geformuleerd.⁵

*

⁵ Vermits de woorden “Bij wijze van overgangsmaatregel” geen normatieve waarde hebben, moeten die alleszins worden weggelaten.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DES AMENDEMENTS

2. Les amendements au projet de loi 'portant des dispositions diverses', soumis pour avis, ont pour objet d'insérer dans ce projet un nouveau titre 11/1 (« Régime Diamant ») (amendement n° 9). Les dispositions de ce titre (articles 94/1 à 94/6, proposés, du projet de loi 'portant des dispositions diverses'; amendements n°s 10 à 15) modifient le chapitre 3 du titre 4 de la loi-programme du 10 août 2015 (« Le régime de taxation applicable aux entreprises du secteur diamantaire ('Régime Diamant') »)

Ces modifications visent à concilier le Régime dit Diamant avec la décision C(2016)4809 de la Commission européenne du 29 juillet 2016². Selon cette décision, la Commission européenne estime que le régime qui lui est soumis ne constitue pas une aide d'État au sens de l'article 107, paragraphe 1, du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Cette décision ne porte toutefois pas sur le régime tel qu'il est prévu dans les dispositions précitées de la loi-programme du 10 août 2015, mais sur un régime fiscal alternatif, applicable aux activités des grossistes en diamants proposé par l'autorité belge dans le cadre de la concertation avec la Commission européenne. Les amendements soumis pour avis visent à aligner les dispositions de la loi-programme du 10 août 2015 sur le régime proposé par le gouvernement fédéral et approuvé par la Commission européenne (voir toutefois l'observation 3).

À cet effet, il est prévu que le résultat imposable du commerce de diamants est calculé en tenant compte du prix de revient des diamants vendus, qui est déterminé forfaitairement sur la base du chiffre d'affaires du commerce de diamants (amendement n° 11). Le pourcentage qui est utilisé pour cette détermination forfaitaire est fixé à 97,9 pour cent. Bien que les frais professionnels puissent en principe être déduits pour le calcul du revenu net imposable, certains frais professionnels en sont exclus. En outre, pour déterminer le résultat imposable d'une société ou d'un établissement belge, le paiement d'une rémunération minimale du dirigeant d'entreprise est requis. Enfin, il est prévu un montant minimum de revenu net imposable qui est fixé à 0,55 pour cent du chiffre d'affaires issu du commerce de diamants (amendement n° 13). Pour l'année d'imposition 2017, ce pourcentage est fixé de façon unique à 0,65 pour cent (amendement n° 15). Le régime proposé entre en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 2017 (amendement n° 14).

¹ S'agissant d'amendements à un projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

² Décision C(2016)4809 de la Commission européenne du 29 juillet 2016 sur un « Régime alternatif d'impôt sur le revenu pour le secteur de la vente en gros de diamants », http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/258758/258758_1780645_144_3.pdf.

FORMALITÉS

3. Comme il a été indiqué ci-dessus, la Commission européenne a estimé dans sa décision du 29 juillet 2016 que le Régime Diamant ne constitue pas une aide d'État au sens de l'article 107, paragraphe 1, du TFUE, la condition de sélectivité de la mesure n'étant pas remplie.

À la question de savoir si le régime visé dans les amendements correspond en tous points à celui sur lequel la Commission européenne a émis un avis favorable le 29 juillet 2016, le délégué a produit une note qui a été communiquée à la Commission européenne et qui contient diverses références au « draft bill »³. À cet égard, il a déclaré ce qui suit :

« In bijlage bezorgen wij U de finale nota die werd overgemaakt aan de heer Karl Soukup, hoofd van de staatssteun divisie van de dienst Mededinging van de Europese Commissie waarin de finale kenmerken van het stelsel worden bevestigd, en tevens de weerhouden percentages worden bevestigd.

U merkt dat de volgende kenmerken van het diamant stelsel zeer expliciet werden bevestigd:

- de hantering van een forfaitaire bruto marge van 2,1%;
- de toevoeging van een minimum vereiste inzake netto belastbaar inkomen;
- de toevoeging van een minimum vereiste inzake een uit te betalen bedrijfsleidersvergoeding;
- de niet aftrekbaarheid van de opgelijste kosten voor de verwerking van de diamant.

Het is op basis van deze finale bevestiging van de kenmerken van het stelsel dat de Beslissing van de EU Commissie werd genomen ».

Ce n'est que dans la mesure où le régime fiscal alternatif applicable aux activités des grossistes en diamants, proposé à la Commission européenne et faisant l'objet de la décision du 29 juillet 2016 précitée, est identique au régime prévu par les amendements soumis pour avis, qu'il est satisfait à l'obligation de notification, prescrite par l'article 108, paragraphe 3, du TFUE. Le Conseil d'État, section de législation, n'a toutefois pas pu établir avec certitude si tel est le cas. Ainsi, ni la note fournie par le délégué ni la décision de la Commission européenne ne font mention de la règle selon laquelle le revenu net imposable minimum, qui est fixé à 0,55 pour cent du chiffre d'affaires, n'est pas applicable « si le bénéfice net comptable de la période imposable est inférieur à 0,55 p.c. du chiffre d'affaires issu du commerce de diamants pour cause de vol, faillite d'un client ou faillite du commerçant en diamants enregistré concerné » (article 70, § 6, proposé, de la loi-programme du 10 août 2015; amendement n° 13). Par conséquent, il y a lieu d'émettre une réserve sur cette formalité.

³ Case SA.42007 (2015/N) – Turnover Tax for the Belgian Diamand Sector, Belgian government's final remarks following the meeting held on May 31, 2016 concerning the Q&A on the Addendum to the Notification of March 2016.

OBSERVATION GÉNÉRALE

4. Il ressort tant de la décision de la Commission européenne du 29 juillet 2016 (n°s 13 et 41) que de la justification de l'amendement n° 9 que le gouvernement fédéral s'est engagé à évaluer le pourcentage de marge brute retenu au moins tous les cinq ans.

On pourrait intégrer cet engagement dans le régime en projet, par exemple, en prévoyant l'obligation pour le Roi de faire rapport à ce sujet à la Chambre des représentants⁴. Une telle disposition présente également l'avantage qu'elle peut être soumise à la Commission européenne pour démontrer que l'engagement contracté par le gouvernement fédéral sera respecté.

EXAMEN DU TEXTE

Amendement n° 13

5. L'article 94/4, 3°, proposé, du projet de loi 'portant des dispositions diverses' vise à remplacer dans l'article 70, § 4, alinéas 1er et 2, de la loi-programme du 10 août 2015 les références au « résultat net déterminé conformément aux §§ 1er et 2 » par une référence au « résultat net déterminé conformément au § 1er ».

Étant donné toutefois que le résultat net est aussi déterminé par les règles applicables en matière de frais professionnels non déductibles (l'article 70, § 2, proposé, de la loi-programme du 10 août 2015, tel qu'il doit être remplacé par l'article 94/4, 2°, proposé, du projet de loi 'portant des dispositions diverses'), il convient de maintenir dans l'article 70, § 4, alinéas 1er et 2, de la loi-programme du 10 août 2015 la référence au « résultat net déterminé conformément aux §§ 1er et 2 ».

Par conséquent, il y a lieu d'omettre dans l'amendement n° 13 l'article 94/4, 3°, proposé, du projet de loi 'portant des dispositions diverses'.

Amendement n° 15

6.1. L'amendement n° 15 vise à insérer dans le projet de loi 'portant des dispositions diverses' un article 94/6, qui prévoit qu'« [à] titre de disposition transitoire, le pourcentage de 0,55 p.c. repris à l'article 70, § 6, alinéa 1er, de la (...) loi[-programme du 10 août 2015] est remplacé de façon unique et exclusivement pour l'exercice d'imposition 2017 par 0,65 p.c. ».

⁴ Pour un exemple d'une telle disposition : voir l'article XI.283 du Code de droit économique.

La justification de l'amendement n° 13 indique à ce sujet :

« Puisque l'évolution du chiffre d'affaires global pris en compte lors de la détermination du pourcentage se produira seulement pour ce qui concerne une partie de la période imposable, il est introduit, à titre de mesure transitoire, spécifiquement et uniquement pour l'exercice d'imposition 2017 un pourcentage légèrement plus important ».

Le délégué a encore ajouté ce qui suit :

« De regering streeft er naar het vooropgestelde budgettaire rendement reeds te behalen met betrekking tot 2016.

Voor het lopende jaar dient dit rendement evenwel volledig te worden behaald op basis van de voorafbetalingen (waarbij voornamelijk de vierde voorafbetaling te verrichten ten laatste op 20 december van belang zal zijn).

Omdat echter nagenoeg nooit de volledige belasting wordt vooraf betaald voorziet het stelsel daarom in een eenmalig verhoogd percentage aan minimaal vereist netto inkomen.

Bij de vaststelling van het verhoogde percentage dient men evenwel rekening te houden met de volgende overwegingen:

- Enerzijds mag het percentage niet al te hoog worden opgetrokken omdat de basispercentages, en wat het netto inkomen betreft meer bepaald het basispercentage van 0,55%, werden vastgesteld op basis van benchmark studies;

- Anderzijds is het uiteindelijk weerhouden percentage aan forfaitaire bruto marge van 2,1%, op aandringen van de EU Commissie, hoger dan het initieel door de regering vooropgestelde forfait van 1,8% dat aan de basis lag van de vroegere budgettaire inschattingen, zodat zich op dat vlak een zekere budgettaire marge aandient.

De combinatie van beide elementen heeft ertoe geleid een realistisch percentage van 0,65% te voorzien. Dit percentage ligt een kleine 20% hoger dan het basispercentage van 0,55%. Gezien de eenmaligheid van deze aanpassing, werd het verhoogde percentage dan ook op deze basis als redelijk beoordeeld ».

Le principe d'égalité (en matière fiscale) ne s'oppose en principe pas à ce que le législateur fixe différents taux d'imposition pour différents exercices d'imposition. Néanmoins, pour atteindre le but poursuivi par les auteurs de l'amendement, il faut veiller à ce que le régime proposé soit publié à temps, de sorte que ces versements anticipés puissent être encore effectués. Cette publication dans les délais permet en outre aux contribuables d'adapter leurs versements anticipés compte tenu de la fixation du revenu net imposable minimum pour l'exercice d'imposition 2017 à 0,65 pour cent du chiffre d'affaires et, le cas échéant, d'éviter une majoration d'impôts.

6.2. À l'article 94/6, proposé, du projet de loi 'portant des dispositions diverses', la disposition en projet est définie comme « disposition transitoire ».

Une disposition transitoire se caractérise par le fait qu'elle règle la transition d'une situation existante vers une autre situation créée par de nouvelles règles. Même si le régime en projet présente un caractère temporaire, la disposition proposée ne correspond pas à cette définition. C'est bel et bien le nouveau régime qui s'appliquera pleinement à partir de l'exercice

d'imposition 2017. Seul un pourcentage plus élevé pour cet exercice d'imposition que pour les exercices d'imposition suivants sera utilisé pour calculer le revenu minimal net imposable.

Par ailleurs, hormis l'amendement n° 15, tous les autres amendements soumis pour avis visent à modifier des dispositions du chapitre 3 du titre 4 de la loi-programme du 10 août 2015. Cette façon de procéder risque de nuire à la lisibilité du régime et, partant, aussi à la sécurité juridique.

Compte tenu de ce qui précède, il est recommandé de refondre l'amendement n° 15 en une disposition qui sera insérée dans la loi-programme du 10 août 2015 et qui ne sera plus formulée sous la forme d'une mesure transitoire ⁵.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT

⁵ Les mots « À titre de disposition transitoire » n'ayant pas de valeur normative, il y a lieu en tout cas de les omettre.